

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἱπποφάνης ἐν τῶν κ. κ. Γ. Μ. Χαντζιάκη, Κ. Γ. Ζηλοῦ καὶ Ι. Μ. Δαρβέλλη διευθύνοντες.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ

Ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι πᾶν ἄλλο ἢ ἐκατηγορήθημεν ποτὲ ὡς ἐξ ἐπαγγέλματος καινοτόμοι, ἡμιμηταί, τούτεστι προτιμῶντες κάθε νέον ἔστω καὶ κακόν, ἀπὸ κάθε παλαιὸν ἔστω καὶ καλόν, μετ' ἅκρας εὐχαριστήσεως θ' ἀνεγινώσκουμεν τὴν ἐξῆς εἰδήσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας:

«Κατόπιν συνεννόσεως συνελθόντες οἱ γονεῖς τῶν ἐν τῷ δεῖνι σχολείῳ μαθητῶν, ἱδρυσαν σύλλογον, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ δίδῃ χεῖρα βοηθείας εἰς τὸ Σχολεῖον».

Οἱ ἀναγνώσται τῆς εἰδήσεως ἀποροῦντες θὰ ἠρώτων.

— Καὶ δὲν συντηροῦνται τὰ μὲν δημόσια σχολεῖα

ὑπὸ τοῦ Κράτους, τὰ δὲ ιδιωτικὰ διὰ τῶν διδασκτρων;

Ἀλλὰ τὸ πρῶτον τυχὸν μέλος τοῦ Συλλόγου θὰ

ἐσπευδε νὰ λύσῃ τὴν ἀπορίαν τῶν.

— Δὲν πρόκειται, κύριοι, περὶ ὑλικῆς βοηθείας. Σκο-

πὸς ἡμῶν εἶναι νὰ ἐξεύρωμεν τὰ καταλληλότερα μέσα,

διὰ τῶν ὁποίων ὁ οἶκος, τὸν ὁποῖον διοικοῦμεν ἀπὸ ἐχθροῦ

μεταβληθῇ εἰς φίλον, ἀπὸ ἀντικάλου εἰς συνεργάτην τοῦ

Σχολείου. Ἔως τώρα ἐβλέπομεν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα

τῆς ἀγωγῆς δὲν ἀπέβαινον ὅποια τὰ ἐπεριμέναμεν.

Ἀπεδίδομεν τὸ σφάλμα εἰς τὸ Σχολεῖον καὶ καθησυχά-

σαμεν τὴν συνείδησίν μας ὅτι ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν

ἐίμεθα οἱ ἐνοχοί. Ἡ συνείδησις ὅμως ἐξηκολούθει νὰ

διαμαρτύρεται καὶ μᾶς ἠνάγκασε νὰ σκεφθῶμεν βαθύ-

τερον καὶ νὰ εἰπώμεν. Διατί νὰ κατηγορῶμεν μόνον

τὸ Σχολεῖον ἀφοῦ τόσοι ὀλιγώτεροι χρονικὸν διάστημα

κρατεῖ τὰ τέκνα μας παρ' ὅσον τὰ κρατεῖ ὁ Οἶκος;

Μᾶς ἤρκει ἔως τώρα νὰ ἐγγράψωμεν τὰ τέκνα μας

καὶ ἔπειτα νὰ νίψωμεν τὰς χεῖρας. Ἀλλὰ παρητού-

μεθα τοῦλάχιστον πάσης ἐπὶ τῶν τέκνων μας ἐπιδρά-

μεθα τοῦλάχιστον ἀπόλυτον αὐτῶν κύριον;

Κάθε ἄλλο. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Οἴκου βοηθούμενη ὑπὸ τῆς

αὐθεντίας καὶ τοῦ κύρους τῶν γονέων ἐματαίου τὸ ἐρ-

γον τοῦ Σχολείου. Εἰς κάθε ζήτημα εἰχομεν γνώμην

ἑκατοῦ ἑκάστου καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν ἀντιθέσεων, ἃς ἐφυ-

τεύομεν εἰς τὰς νεαρὰς καρδίας, ἡξιούμεν νὰ ἐπιπλεύσῃ

ἡ ἐπιβολὴ τοῦ Σχολείου! Ἀπειθάρχητοι, ἄδικοι, ἄτακτοι,

ἐστερημένοι θελήσεως, συνθηκολογοῦντες πρὸς τὸ ψευ-

δος, χαρακτηρίζοντες τὴν ἐργασίαν ὡς ἐπαχθὴ ἀγγα-

ρεῖαν, διὰ τούτων δὲ παραδειγματίζοντες τὰ τέκνα

μας, ἡποροῦμεν ἔπειτα διατί, μολονότι ἐπανήρχοντο ἐκ

τοῦ Σχολείου δὲν ἦσαν πειθαρχικά, δίκαια, εὐτακτα,

φιλαλήθη καὶ φίλεργα...

Διὰ τοῦ Συλλόγου μας ζητοῦμεν νὰ συνεργασθῶμεν,

σοφοὶ ἢ ἀπαίδευτοι, περιφανεῖς ἢ ἄσημοι, ἀφοῦ ἔχομεν

ἐνα κοινὸν τίτλον, τὸ παιδί τοῦ ἑκαστος, καὶ ἴσον τὸ κε-

φάλαιον τῆς πρὸς αὐτὸ στοργῆς. Ζητοῦμεν ἀλληλοδιδα-

σόμενοι, ἀλληλοσυντρεχόμενοι καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀλλη-

λοσκοπευόμενοι νὰ εὐρώμεν, ὅπως γίνεται καὶ ἄλλα-

χού, τὴν μεταξὺ Σχολείου καὶ Οἴκου ἀρμονίαν. Καὶ ὁ

ἐκ τῶν ἐφεσίων ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου. Β'. 14-22.

Ἡ ἱστορία μᾶς διαβεβαίωσι μετὰ τὸν θετικώτερον τρόπον,

ὅτι μέχρι τῶν χρόνων τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν

κόσμον τὰ πολλὰ καὶ διάφορα ἔθνη, ἐκτὸς σπανίων ἐξαιρέ-

σεων, ἦσαν ἐν ἀποστάσει ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

Ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι πᾶν ἄλλο ἢ ἐκατηγορήθημεν ποτὲ ὡς ἐξ ἐπαγγέλματος καινοτόμοι, ἡμιμηταί, τούτεστι προτιμῶντες κάθε νέον ἔστω καὶ κακόν, ἀπὸ κάθε παλαιὸν ἔστω καὶ καλόν, μετ' ἅκρας εὐχαριστήσεως θ' ἀνεγινώσκουμεν τὴν ἐξῆς εἰδήσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας:

«Κατόπιν συνεννόσεως συνελθόντες οἱ γονεῖς τῶν ἐν τῷ δεῖνι σχολείῳ μαθητῶν, ἱδρυσαν σύλλογον, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ δίδῃ χεῖρα βοηθείας εἰς τὸ Σχολεῖον».

Οἱ ἀναγνώσται τῆς εἰδήσεως ἀποροῦντες θὰ ἠρώτων.

— Καὶ δὲν συντηροῦνται τὰ μὲν δημόσια σχολεῖα

ὑπὸ τοῦ Κράτους, τὰ δὲ ιδιωτικὰ διὰ τῶν διδασκτρων;

Ἀλλὰ τὸ πρῶτον τυχὸν μέλος τοῦ Συλλόγου θὰ

ἐσπευδε νὰ λύσῃ τὴν ἀπορίαν τῶν.

— Δὲν πρόκειται, κύριοι, περὶ ὑλικῆς βοηθείας. Σκο-

πὸς ἡμῶν εἶναι νὰ ἐξεύρωμεν τὰ καταλληλότερα μέσα,

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ὁγδόη.

(Λουκ. ι'. 25-37).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ νομικός¹ τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, ἐκπειράζων² αὐτὸν καὶ λέγων. διδάσκαλε, τί ποιήσας ζῶν αἰώνιον κληρονομίαν; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ· ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν³ ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; ὑπολαβὼν⁴ δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν· ἀνθρώπος τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα· κατὰ συγκυρίαν⁵ δὲ ἱερεὺς⁶ τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν· ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον⁷ ἔλθων καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεῖτης⁹ δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν εὐσπλαγχνίσθη καὶ προσελθὼν κατέδρασε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἵδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια¹⁰ ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἂν προσδανήσῃς, ¹¹ ἐγὼ πῶς ἐπανερχεσθῶ με ἀποδώσω σοι· τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγενῆσθαι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστας; ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ· εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοὺς· πορεύου καὶ οὐ ποιεῖ ὁμοίως.

Σημειώσεις

1) Νομικός, ἦτοι διδάσκαλος τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου. 2) Ἐκπειράζων, δηλ. νὰ πειράξῃ τὸν Ἰησοῦν, νὰ δεῖξῃ δηλαδὴ ὅτι ἡ περὶ ζωὴν διδασκαλίαν ἀντίθετα. 3) Δικαιοῦν, θέλων νὰ ἀγνοῖ τὸν νόμον ἢ διδάσκῃ ἀντίθετα. 4) Ὑπολαβὼν, ἔτι ἠρώτησε διὰ νὰ μάθῃ καὶ διὰ νὰ πειράξῃ. 5) Ὑπολαβὼν, ἔτι ἠρώτησε διὰ νὰ μάθῃ καὶ διὰ νὰ πειράξῃ. 6) Ὑπολαβὼν, ἔτι ἠρώτησε διὰ νὰ μάθῃ καὶ διὰ νὰ πειράξῃ. 7) Ὑπολαβὼν, ἔτι ἠρώτησε διὰ νὰ μάθῃ καὶ διὰ νὰ πειράξῃ. 8) Ὑπολαβὼν, ἔτι ἠρώτησε διὰ νὰ μάθῃ καὶ διὰ νὰ πειράξῃ. 9) Ὑπολαβὼν, ἔτι ἠρώτησε διὰ νὰ μάθῃ καὶ διὰ νὰ πειράξῃ. 10) Ὑπολαβὼν, ἔτι ἠρώτησε διὰ νὰ μάθῃ καὶ διὰ νὰ πειράξῃ. 11) Ὑπολαβὼν, ἔτι ἠρώτησε διὰ νὰ μάθῃ καὶ διὰ νὰ πειράξῃ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ

Ἐκ τῆς πρὸς Ἑφεσίους Ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου. Β'. 14-22.

Ἡ ἱστορία μᾶς διαβεβαίωσι μετὰ τὸν θετικώτερον τρόπον, ὅτι μέχρι τῶν χρόνων τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον τὰ πολλὰ καὶ διάφορα ἔθνη, ἐκτὸς σπανίων ἐξαιρέσεων, ἦσαν ἐν ἀποστάσει ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

λους και πολλους μέχρι τουδε, παραβάντας τον νόμον τουτον έχουν τιμωρήσθαι διὰ θανάτου» *.

Τύμβοι. Πομπαι περί τους νεκρούς.

Πλήν δὲ τούτων τὸ γενναῖον τῶν συναισθημάτων τῶν παλαιῶν ἐκείνων καὶ αἱ ταφαὶ καὶ ὁ περί τους νεκροὺς κόσμος μαρτυρεῖ. Ὁ Ἀχιλλεὺς ὁδηγεῖ ἀπὸ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ παρὰ τὴν ἀκτὴν τὴν νεκρὸν τοῦ Πατρόκλου. Οἱ φιλοπόλεμοι Μυρμιδόνες εἰς πυκνὴν φάλαγγα περιστοιχίζουσι τὸ φορεῖον ἡγοῦνται ἐπὶ τῶν ἀρμάτων οἱ ἡνίοχοι καὶ οἱ παραιβάται (οἱ ἀπ' αὐτῶν μαχόμενοι) καὶ εἶπετο τὸ πυκνὸν νέφος τῆς φάλαγγος τῶν πεζῶν. Οἱ ἐταῖροι κόπτοντες τὴν κόμην τῶν ἐκάλυψαν τὸ σῶμα, ὅπερ αὐτοὶ ἔφερον, ἐν ᾧ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκράτει τὴν κεφαλὴν τοῦ νεκροῦ. Καὶ οὗτος δὲ τὴν ξανθὴν κόμην του, τὴν λάμπουσάν ὡς φλόξ παμφανῆς ἀπὸ χρυσοῦ νέφους ἐκπεμπομένην (Ἰλ. Σ. 205—214), κόψας ἔθηκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Πατρόκλου. Ἀφ' οὗ δ' ἐκάη τὸ σῶμα καὶ ἐσέβεσθη δι' οἶνου ἢ πυρᾶς, ἐντὸς δὲ χρυσῆς κάλπης ἐτέθησαν ἡ κόνις ἐκείνου καὶ τὰ ὀστέα, ἀγῶνας κηρύττει μεταξὺ τῶν ἡρώων Ἑλλήνων εἰς τιμὴν τοῦ ἐταίρου αὐτοῦ καὶ ἄθλα πολυτελῆ δίδει εἰς τοὺς νικητάς (Ἰλ. Ψ', 257 κεξ.). Οὕτω τύμβον ὕψωσαν, τὸν μέχρι σήμερον σωζόμενον, εἰς τοὺς ἐν Μακράθωνι πεσόντας οἱ Ἀθηναῖοι, κατὰ τὸν πάτριον δ' αὐτοῖς νόμον ἐντὸς λαρνάκων κυπαρισσίων θέτοντες τὰ ὀστέα τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων δι' ἀμαξῶν πολυτελῶν ἔφερον εἰς τὸ κάλλιστον (διότι ἐκεῖ ἦσαν οἱ τάφοι) προάστειον τῆς πόλεως, τὸν Κεραμεικόν, πολιτῶν καὶ ξένων παρακολουθούντων τὴν πομπικὴν ἐκφορὰν, καθ' ἣν μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν ἀνὴρ ὑπὸ τῆς πόλεως ἐκλεγόμενος γνωστὸς διὰ τὸν ὑπέροχον νοῦν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ ἀξίωμα προέχων ἔλεγε τὸν ἔπαινον τῶν ταφέντων ὡς ὁ Περικλῆς εἰς τοὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου πεσόντας (Θουκ. 2, 35—47), βραδύτερον ὁ Λυσίας καὶ ὕστερον ὁ Δημοσθένης. Οὕτως ὁ Ἀλέξανδρος κύκλῳ τὴν στρατιὰν ἄγει περὶ τὸν τύμβον τοῦ Πρωτεσιλάου ἐν Ἐλεουσιν καὶ τοῦ Ἀχιλλεὺς ἐν Τροίᾳ καὶ πέμψας εἰς Δίον τῆς Μακεδονίας πρὸς ταφὴν τὰ λείψανα τῶν ἐν Γρανικῷ πεσόντων εἴκοσι πέντε ἐταίρων ἔστησεν ἐπὶ τῶν τάφων τοὺς ἀνδριάντας αὐτῶν χαλκοῦς, ἔργα τοῦ Λυσίππου.

Ὁ ἐντάφιος κόσμος.

Καὶ ἤθελέ τις εἶπῃ ὅτι καὶ οἱ Λυδοὶ ἐτίμων διὰ τάφων πολυτελῶν τοὺς νεκροὺς αὐτῶν καὶ οἱ Ἀσσύριοι, οἱ Αἰγύπτιοι μάλιστα πάντων. Ἀλλ' ἐκείνων τῶν Ἀσιανῶν οἱ τάφοι εἶναι μόνον εἰς ὀλίγους ἰδρυμένοι ὡς παρὰ τοῖς Ἑβραίοις ὁ τάφος τοῦ Ἀβραάμ καὶ παρὰ τοῖς Πέρσαις ὁ τάφος τοῦ Κύρου (μεσχεδὶ μαδερί Σουλεϊμάν), παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις δέ, ὅπου ἀφρονώτεροι εἶναι, αἱ μὲν πυραμίδες ἔχουσιν ὑπὸ τινων ἐκ τῶν παμπληθῶν βασιλέων δι' ἑαυτοὺς ἰδρυθῆ, οἱ δὲ μαστάθαι καὶ οἱ ὑπόγειοι τάφοι διὰ πλουσιωτάτους· πλήν δὲ τούτου οὐδένα ἔχουσι κόσμον ἐσωτερικόν.

* Περὶ τοιοῦτου νόμου τοῦ Χαρώνδου ὅρα Ἡρόδωτον (2, 46—55).

Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι καὶ ἂν ἔχουσιν ἰδρυθῆ διὰ τοὺς ἥρωας ἢ διὰ τοὺς ἔχοντας τὰ χρήματα τύμβοι καὶ κολωνοὶ καὶ τάφοι πολυτελέστατοι, ὡς τὸ ἐν Ἐξέθῳ τῆς Λυκίας μνημεῖον τῶν Νηρηίδων καὶ τὸ Μκυσωλεῖον ἐν Ἀλικαρνασσῶ καὶ ἐν Ἀθήναις ὁ κατὰ τὴν Ἱερὰν ὁδὸν τάφος τῆς Πυθιονίκης, ἀλλ' ὅμως μᾶλλον συνήθεις καὶ χαριέστεροι, πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν ἡρμοσμένοι, ἦσαν οἱ ἀφελέστεροι, στήλη κομψὴ μετὰ παραστάσεως ἀφελοῦς καὶ πολλὰκις μεγάλῃς τέχνης, ὁ Δε-πενεστέρων δὲ τάφοι εἶχον στήλην μαρμαρίνην κεχαρσμένην τὸ μέτωπον. Ἀλλ' ὅμως πλήν τούτων ἔσωθεν αἱ μυριάδες τῶν τάφων τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν εὐρισκομένων ἔχουσι τοῦ κειμένου κεκαλυμμένα διὰ φύλλων χρυσοῦ (ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ τοῦ θανόντος ἔχουσι τεθῆ καὶ δακτύλιοι καὶ ἀγγεῖα καὶ φιάλαι χρυσαῖ, αἱ δὲ τῶν ὑστέρων χρόνων τὴν κόνιν ὡσαύτως ἐντὸς χρυσοῦ καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν ἐξηπλωμένων ὀστέων ἔνθεν καὶ ἔνθεν ληκύθους καὶ μυροθήκας φερούσας εἰκόνας μεγάλων πολλὰκις ἀγγειογράφων, ὡς τοῦ Δούριος καὶ τοῦ Εὐφρονίου.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

«Τὸ περισσότερον μέρος τῶν καταδικαζομένων ἀπὸ τοῦ νόμου κολάζονται, διότι δὲν ἐφρόντισαν νὰ χαλινώσωσι τὰ πάθη εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Κακὸς ἄνθρωπος δὲν γίνεταί κανεὶς εἰς μίαν στιγμὴν χρόνου, καὶ τὰ πάθη δὲν εἶναι αἱ δρχάς, πλὴν μικροὶ σπινθῆρες.»

Ἄδαμ. Κοραῖς.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Γ. Σ. Κ) πολ. ν. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ἐν γενεᾷ αὐτῇ ἂν αἱ προηγούμεναι ἐσπείρον οὕτω τὴν ἐθνικὴν κατῆλ' ξωμεν τὴν δυνατόν. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι τὰ ὑλικά μέσα εἶναι κατώτερα τῶν διαθέσεων ἡμῶν. — Ν. Μ. Κ α λ α μ α ς. Ἐπρεπε βεβαίως νὰ καυλοφορῶσι εἰκοσαπλάσια ἐν Καλάμαις καὶ τοῖς πέριξ, ἀλλ' ἔπρεπε καὶ νὰ δηλωθῇ τοῦτο ἀρμοδιώτερον. — Μ. Τ. Π ό ρ τ — Σ ά ρ τ. Ἡ ρ ά κ λ ε ι ο ν, Μιχ. Π. Δ ά ρ ν α κ α, Γ. Π. Ι κ ό ν ι ο ν, Β. Δ. Β ώ λ ο ν, Ἀρ. Στ. Β ι έ ν ν η ν, Παν. Ν. Φ ά ρ σ α λ α, Π. Κ. Γρ. Σ. Ζ ά κ υ ν θ ο ν, Δημ. Μ. Ἀ γ. Δ ο υ δ ο β ί τ ο ν. Ζητήθεντα ἀπεστάλησαν. — Π. Κ. Τ ρ ί γ λ ι α. Καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλοι ἐπίδρασιν εἰς ὁρισμένον ἄτομον ἢ κύκλον ζητεῖτε καὶ σταλῆσεται τὸ σχετικὸν φύλλον.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Διευθυνδὶς Πατρίων Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α.—Τηλεφ. 582.

Γ. Φ. Κοδματάτος ἰατρὸς ὀφθαλμολόγος ὁδὸς Σκουφᾶ 30.

Ἡλ. Διακόπουλος δικηγόρος, Γραφεῖα ὁδὸς Τσιτῖσα 2.

Μιχ. Παυλόπουλος δικηγόρος, Γραφεῖα ὁδὸς Θεμιστοκλέους 44.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις. ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ, Πύργῳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Αἰγίῳ καὶ Ἀμαλιάδι, Πᾶσα Τραπεζιτικὴ ἐργασία. Ταμιευτήριον μέχρι 5.000 δρ. 4 ο)ο εἰς πρώτην ζήτησιν. 5 ο)ο μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

8 1)2 ο)ο	ἀπὸδοσε εἰς πρώτην ζήτησιν
4 ο)ο	μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1)4 ο)ο	μετὰ ἑξ μῆνας
4 1)2 ο)ο	μετὰ ἐν ἔτος
5 ο)ο	μετὰ δύο ἔτη
5 1)2 ο)ο	μετὰ τρία ἔτη καὶ πλεον

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1)2ο)ο ὀλιγώτερον